

Lee Kkoch-Nim

ARKADAŞI SUÇLAMAK

DESTEK
MEDYA
GRUBU

© ATHICA: 43
GENÇ/YETİŞKİN: 2

ARKADAŞI SUÇLAMAK
Lee Kkoch-Nim

죽이고 싶은 아이 Killing Your Friend
Copyright © Lee Kkochnim / Woorischool Publishing Co., Ltd.

All Rights Reserved

First published in Korea in 2021 by Woorischool Publishing Co., Ltd.
Turkish translation © 2023 Destek Yapım Prodüksiyon Dış Ticaret A.Ş.
This edition published by arrangement with Woorischool Publishing Co.,
Ltd. through Orange Agency Co., Ltd.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Kaan Cumaloğlu

Yayın Koordinatörü: Majda Chitach

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Çevirmen: Açelya Yavuz

Editör: Ülkü Cerit

Son Okuma: Aslı Yalkut

Sayfa Düzeni: Meral Gök

Sosyal Medya-Grafik: Nursefa Üzüm Kalender - Samet Ersöz

ATHICA: Ekim 2023

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN: 978-625-94005-2-5

Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5 Nişantaşı-Istanbul

Tel. (0 212) 252 22 42

Faks: (0 212) 252 22 43

www.destekmediagroup.com www.destekdukkani.com
[athicabooks](https://www.facebook.com/athicabooks) [athicabooks](https://www.instagram.com/athicabooks) [athicabooks](https://www.youtube.com/athicabooks)
[athicabooks](https://www.spotify.com/athicabooks) info@destekyayinlari.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

Lee Kkoch-Nim

ARKADAŞI SUÇLAMAK

“TEK BİR GERÇEKLİK YOKTUR,
BAKIŞ AÇISI VARDIR”

AÇIKLAMA

- Kitapta yer alan olaylar kurgusaldır ve ergen suçlarına ilişkin yargı süreci gerçek hayattakinden farklılık gösterebilir.
- Romandaki röportajlarda karakterlerin kişilik özelliklerini ortaya çıkarmak amacıyla konuşma dili kullanıldığından yazım kurallarına uymayan ve argo ifadeler yer almaktadır.

Hakikat
basittir

LİSE BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİSİ

Kim, Park Söın mı? Tabii ki biliyorum. Hayır, aynı sınıfta değiliz. Öyle gelip geçerken birkaç kere yüzünü gördüm, o kadar.

Aslına bakarsanız bizim okuldaki çocukların arasında Park Söın'ı tanımayan çıkmaz. Hakkında çok şey bilmiyorum ama benim de kulağıma geldi, birtakım söylentiler duydum. Nasıl şeyler mi? Şaka gibi. Bir söylenti çıkar, üzerinden bir gün geçmesin, ertesi gün hemen bir yenisi yayılmış olur, o kadar yani! Görünen o ki çocuklar merak edip Park Söın'ın sosyal medyasına da bakmışlar.

Ben de o gün cidden kalp krizi geçiriyorum sandım. Kıyametler koptu! İlk başta inanmadım tabii. Okulda kızın biri ölmüş, buna kim inanır?

Söylendiğine göre orası önceden çöp yakma yeriymiş. Bizim okul bildiğiniz gibi biraz eski. Hani işte, çöplerin

falan yakıldığı bir yer. Tabii artık kimse gitmiyor. Gidip ne yapacaksın orada? İçten içe tüylerim diken diken oluyor, ürkünç! Sanki her an bir yerinden bir şey fırlayacak. Koridor tarafındaki pencereden başınızı uzatıp bakarsanız görünüyor orası ama biz bakmıyoruz bile. Çünkü saha tarafı değil, okulun arka cephesi.

Yok. Ben kendim görmedim ama bazı çocuklar bire bir görmüşler. İlk bulan çığlığı basmış, sonra hurra toplaşıp gidenler polise haber vermiş. Öğretmenler sonradan yetişti. Zaten hep bir tempo geriden gelirler, bilirsiniz. Biri öğretmenler odasına gidip söylemiş de öyle öğrenmişler, yoksa polis gelene kadar ruhları duymazdı.

Öğretmenler Park Söın'ı biliyorlar mıydı? Yahu nereden bilsinler? Öldüğünü bile kaç zaman sonra öğrendiler! Ben bilmediklerini düşünüyorum. Kızın dışlandığından benim de haberim yoktu. Mobbing falan, bunlar ortaokulda olur. Liseye geçtikten sonra asosyal tipler çıkar bazen ama dışlanmamış falan... Ben artık böyle şeyler yoktur sanıyordum. Sonradan öğrendim ki, Ci Cuyön meğer Park Söın'a mobbing uyguluyormuş. Öyle uluorta değil ama inceden inceye bir dışlama, o kadar. Neyse işte, o günden sonra herkes şokta, böyle bir kargaşa görülmedi.

İlk başta herkes intihar sandı. Ci Cuyön'un öldürdüğünü kim bilebilirdi ki? Hayal bile edemezdim. Ci Cuyön yüzünden okul mahvoldu diye kıyametler kopuyor. Dü-rüst olalım, içinden öğrencisinin ölüsünün çıktığı bir okula kim gitmek ister ki?

Bazı çocuklar o gün gördüklerinden sonra ders mers dinleyemez oldular. Ben hiçbir şeye tanık olmamama rağmen sadece söylenenlerle kâbuslar görüyorsam, gerisini siz düşünün...

Hal böyleyken diğer çocuklara yetişmek ve notlarını yükseltmek için harıl harıl derslere asılıp çalışan tipler de vardı. Vay canına ya, hakikaten bravo yani! Üniversiteye gidemeden ölmüş birinin ruhu mu indi üstlerine nedir, azimde gelenen son nokta!

Ci Cuyön mu? Hakkında pek bir şey bilmiyorum. İşte aktif, biraz çalışkanca, yüzü güzel bir kız diyebilirim, o kadar. Bu arada çocukların dediğine göre Ci Cuyön ve Park Söın çok samimilermiş. Ortaokuldan beri kanka olduklarını duydum. Her gün dip dibe dolaşırlarmış.

Aynen öyle! En iyi arkadaşysa neden böyle bir şey yaptı, anlamak zor. Bunu gerçekten yayınlayacak mısınız? Saat kaçta?

AVUKAT KİM

Cuyön yorulmuş gözlerle Avukat Kim'e baktı. Avukat Kim, doğruluğuna inandığı şeylerin arkasında mutlaka dimdik duran, gözü kara bir kadındı. Hayatında hiçbir zaman başarısızlığı tatmamış veya hüsrana uğramamış mükemmel bir elit olarak, bu davada da Cuyön'u kusursuzca savunacaktı. Avukat Kim belgeleri karıştırdı, hızlıca bir şeyler yazdı ve gülümsedi.

"Neredeyse oldu gibi. Bir kez daha kontrol edelim. Yani sen Sö'nü öldürmedin. Öyle değil mi?"

Avukat Kim'in sorusuna cevap vermek yerine öfkeyle karışık bir bakış fırlattı Cuyön.

"Sö'nü ortaokul birinci sınıftan beri öz kardeş gibi birbirinize yakındınız, hayattaki en yakın tek arkadaşındı, sürekli bu gerçeği vurgulayacağız. Aklından çıkarma."

Avukat Kim, kendisine söyleneni yaparsa herhangi bir sorun olmadan serbest bırakılacağını söyledi. Ama Cuyön kadından hoşlanmamıştı. Babasından yüklüce para almış olmalıydı.

Çok para karşılığında birini savunmak. Hem de tamamen suçsuz birini. Bu kadar kolay bir iş olabilir mi, Cuyön merak etti. Buna rağmen Avukat Kim, ziyadesiyle zor bir iş yapıyormuş gibi davranıyordu. Tanrıymişçasına bir tavır içinde olması daha da itici geldi. Tıpkı içtenlikle inandığında her istediğini kabul edecekmiş gibi yapan ama sonunda hiçbir şeyi kabul etmeyen o diğer tanrılar gibi.

“Polisin elinde parmak izi varmış...”

“Ha, o mu?”

Cuyön’un sorusuna cevap olarak kaşlarının arasında küçük bir kırışıklık oluştu.

O gün kafasına bir tuğla çarpmış ve Söın ölmüştü. İntiharla ilgili ilk söylentilerin aksine tam olarak bir cinayet işlendiği ortaya çıkınca, lise bir kez daha altüst oldu. Okul yönetimi haberi durdurmak için ne yaptıysa, söylentiler şekilsiz bir duman gibi gitgide daha da griye bürünerek yayılmaktaydı.

“Okulda Ölen On Yedilik Kız.”

Bir muhabirin haberiyle ortaya çıkan olay, tüm halkın öfkesini uyandırmaya yetti. Üstelik baş şüpheli olarak gösterilen Cuyön’un ölen kızın aynı okuldan arkadaşı olduğu ortaya çıkınca millet daha da galeyana geldi,

çocuk yasasının değiştirilmesi gerektiği sesleri yükseliyordu. İnternet haberlerindeki yorumlar, insan bile demeyecek bu Cuyön denen kızın derhal idam edilmesi gerektiği yazılarıyla baştan aşağıya dolup taşıyordu. İnsanların dikkati bu olaya yoğunlaşınca bir televizyon kanalı Söın ve Cuyön'un hikâyesini işleyen özel bir program bile yayınladı.

“Sen mi yaptın?”

Cuyön'un annesi yılgın bir yüz ifadesiyle sordu.

Endişelenme. Annen seni koruyacak. Endişe etme... Belki de Cuyön çok fazla şey bekliyordu. Korkudan tir tir titreyen kızına “Sen mi yaptın?” diye soran bir annenin ağzından “endişelenme” sözünün çıkmasını ummak sanıldığından çok daha zordur.

“Sana soruyorum! Sen mi yaptın?”

“...”

Cuyön'un ağzını bıçak açmazken annesinin gözleri suçlama ve öfke doluydu.

“Tanrı aşkına ben nerede böylesine hata yaptım? Senin için yapmadığımız ne kaldı bizim? Seni doğurup büyütürken bir şeyini eksik etmedim. Yediğinle, giydiğinle, her şeyinle kusursuz ilgilenmedim mi? Madem öyle, neden bu haldesin? Nedir şikâyet ettiğin? Bu kadar yanlış giden nedir? Sana diyorum!”

“...”

“İnsan öldürmek ha? Birini öldürdün öyle mi? Aklın yerinde mi senin? Nasıl oluyor da sen?...”

“...”

“Sana soruyorum! Sen mi öldürdün? Neden bir şey söyleyemiyorsun?”

Annesi çığlık çığlığa bağırıp durdu, babası gelip yüzünü bile göstermedi. İnsanlar duyar diye korkuyor olmalıydı. Belki de sahip olduğu tek kızını evlatlıktan reddetmek ve sonsuza kadar bir yabancı gibi yaşamak istiyordu. Babası korku içindeki kızını görmeye gelmek yerine en pahalı ve en iyi avukatı göndermişti.

Annesinin gelip onu fırçaladığı gün, tüm suçlamalarını üzerine kustuğu gün, neden hiçbir şey söyleyemiyorsun diye üzerinde ısrarla baskı kurduğu o gün, Cuyön’un söylemek istediği yegâne şeydi:

“Hayır dersem bana inanacak mısınız?”

“Dinliyor musun?”

Avukat Kim; dalıp gitmiş, sanki bilinmeyen bir yere bakmakta olan Cuyön’u uykusundan uyandırırçasına kalemle masaya vurdu.

“Tekrar anlatayım. Polisin elinde iki kanıt var. Biri, üzerinde senin parmak izinin olduğu tuğla, diğeri de o gün Söın’a gönderdiğin KakaoTalk¹ mesajı.”

O gün Cuyön ve Söın büyük bir tartışma yaşadılar. Polis neden kavga ettiklerini ısrarla soruyor, Cuyön ise

¹ Güney Kore’de geniş bir kullanıcı kitlesine sahip olan popüler mesajlaşma uygulaması. (ç.n.)